

Zasady postępowania rodziców z dorastającymi dziećmi

1. Zasada akceptacji – dorastający ma prawo do własnego życia. Nie jest projekcją naszych marzeń, nie musi więc swoim życiem spełniać naszych wszystkich oczekiwań. Pozwólmy mu na odmienne niż mieliśmy zamierzenia i plany.
2. Zasada wiarygodności – zachowania rodziców wobec dzieci powinny być wiarygodne. Nie należy inaczej postępować niż się mówi, co innego mówić poza plecami, a co innego w oczy.
3. Zasada poszanowania intymności – młodzież ma prawo do własnej intymności, uszanujmy tajemnicę jej kieszeni, szuflad i korespondencji. Ale jednocześnie interesujmy się pozadomowym życiem własnego dziecka i bądźmy czujni wobec istniejących zagrożeń.
4. Zasada równych zobowiązań – zobowiązania dotyczą tak dzieci jak i rodziców. Jeżeli dorastający podjął się wykonania czegośkolwiek, należy to do końca wyegzekwować.
5. Zasada stabilności – poszukującej postawie młodzieży, której wyrazem jest chaotyczność i niezdecydowanie, oscylowanie pomiędzy skrajnościami rodzice powinni przeciwstawić stabilność życia rodzinnego, uporządkowanie czynności i czasu.
6. Zasada konsekwencji – dorastający musi wiedzieć, czego oczekiwać po takim czy innym swoim postępowaniu, ale te same konsekwencje w rodzinie powinny obowiązywać również i innych jej członków.
7. Zasada otwartości na informacje – w tym także na krytykę powinna obowiązywać nie tylko młodzież ale i rodziców.
8. Zasada humoru – narastające napięcie, atmosferę zdenerwowania najłatwiej w początkowej fazie rozładować humorem. Wytwarza to dystans wobec problemów, dlatego stosujmy go często w kontaktach z młodzieżą.
9. Zasada współdecydowania – dorastający stopniowo wciągany jest w problemy rodziny i jej zobowiązania, mam możliwość wyrażania swojego zdania i oczekiwań.
10. Zasada prośby – polecenia kierowane do młodzieży powinny być formułowane w postaci konkretnych prośb, wypowiedzianych głosem spokojnym, ale stanowczym.

Źródło:

I. Obuchowska „Drogi dorastania”, Warszawa 1996